

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 27 september jl. is de heer A. Meijers, hierna: 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Sparta Rotterdam – SC Cambuur d.d. 26 september jl. schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de Aanklager', heeft via Sparta Rotterdam aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 27 september jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de Tuchtcommissie', voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in – digitale – aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 30 september jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer K. Valkenburg, jurist bij Sparta Rotterdam.

Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden, de door beschuldigde ingebrachte beelden en is de audiocommunicatie tussen de VAR en de scheidsrechter ten gehore gebracht.

2. Vordering van de Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht. De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het trappen naar een tegenspeler.

Volgens de Aanklager is uit de beelden duidelijk op te maken dat beschuldigde een trappende beweging naar de tegenstander maakt. De Aanklager stelt voorts dat op grond van het dossier een aantal verklaringen van belang zijn. Zo is de verklaring van de scheidsrechter relevant waarin wordt aangegeven dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling. Daarnaast hebben de VAR en de AVAR in hun verklaring ook aangegeven dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling. Voorts acht de Aanklager de verklaring van de tegenspeler ook relevant nu ook hieruit blijkt dat beschuldigde de speler heeft getrapt. Tot slot kan zowel de verklaring van beschuldigde in het dossier als zijn verklaring op zitting als bewijs worden gebruikt, omdat hij heeft aangegeven dat hij de tegenstander heeft geraakt.

De Aanklager dient te beoordelen of op grond van de Spelregels Veldvoetbal 2021/2022', Laws of the Game, hierna 'de Spelregels', sprake is geweest van een gewelddadige handeling. Er is sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit

of er sprake is van contact. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

De Aanklager meent op grond van de tv-beelden, de verklaringen in het dossier en hetgeen op zitting is aangevoerd dat aan de hierboven genoemde vereisten is voldaan. Volgens de Aanklager is uit de tv-beelden op te maken dat beschuldigde op enig moment – en duidelijk boos en gefrustreerd – naar de tegenstander loopt. De manier waarop beschuldigde met zijn linkerbeen richting de tegenstander uithaalt is volgens de Aanklager niet de manier waarop een bal afgepakt hoort te worden. De Aanklager gaat dan ook niet mee in de het verweer van beschuldigde, namelijk dat hij de bal van de tegenstander wilde afpakken. De Aanklager acht het aan beschuldigde ten laste gelegde daarom wettig en overtuigend bewezen.

Strafmaat

De Aanklager heeft in een eerder stadium een schikkingsvoorstel aangeboden waarbij in de regel een lagere straf dan op zitting wordt aangeboden. De Aanklager vindt op grond van de inhoud van deze zaak – de aard en ernst van de overtreding – dat een verhoging van de eis in de rede ligt. De Aanklager handhaaft het aan beschuldigde aangeboden schikkingsvoorstel niet en verzoekt de Tuchtcommissie beschuldigde een uitsluiting van vijf wedstrijden op te leggen, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één jaar.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Niet-ontvankelijkheid

Volgens beschuldigde heeft de VAR zich bij de overtreding niet gehouden aan de uitgangspunten en procedures voortvloeiend uit het VAR-protocol. Volgens beschuldigde is de functie van de VAR het corrigeren van een duidelijke fout van de arbitrage, ofwel ten aanzien van een overtreding, ofwel ten aanzien van een – mogelijk – doelpunt. Wanneer er een beoordeling heeft plaatsgevonden, dan dient de VAR deze alleen te overrulen, als door de arbitrage een duidelijke fout is gemaakt. Hier is volgens beschuldigde echter geen sprake van een duidelijke dwaling van de arbitrage. Op grond van de verklaringen van de scheidsrechter en de VAR in het dossier is volgens beschuldigde conform lid 3 van de uitgangspunten van het VAR-protocol niet onomstotelijk aan te tonen dat er sprake is van een duidelijke fout. De oorspronkelijke beslissing om beschuldigde voor deze overtreding een waarschuwing te geven dient volgens beschuldigde dan ook overeenkomstig het VAR-protocol niet te worden gewijzigd. Beschuldigde verzoekt de Tuchtcommissie de Aanklager op grond van het bovenstaande niet-ontvankelijk te verklaren.

Gewelddadige handeling

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van de tegenstander. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Zoals ook door de Aanklager gesteld blijkt uit de Spelregels wanneer sprake is van een gewelddadige handeling. Met name de kwalificatie van de handeling wordt door beschuldigde betwist. Beschuldigde is van mening dat, ten aanzien van de kwalificatie 'een gewelddadige handeling', ook het verschil tussen een overtreding met buitensporige inzet en een onbesuisde overtreding moet worden benadrukt. In het kader van de nieuwe richtlijnen spelen volgens beschuldigde de factoren 'kracht' en 'brutaliteit' een rol en meent beschuldigde dat hiervan geen sprake is. Volgens beschuldigde is hier sprake van licht contact en was een gele kaart op zijn plaats geweest.

Voorts is beschuldigde van mening dat – als er al sprake zou zijn van een gewelddadige handeling – de door de Aanklager voorgestelde straf disproportioneel is en dient te worden gematigd. Ter onderbouwing van het verzoek om een matiging van de strafeis, stelt beschuldigde dat voor andere soortgelijke overtredingen lichtere straffen zijn uitgedeeld. De overtreding van ernstig gemeen spel kent volgens beschuldigde in de praktijk vele verschijningsvormen. Naar de mening van beschuldigde zou in het geval van beschuldigde hoogstens sprake zijn van een lichte gewelddadige handeling. Ook wijst beschuldigde op zijn strafkaart in zijn zeer lange carrière als voetballer waarin hij als verdediger niet eerder een directe rode kaart heeft ontvangen in 430 competitiewedstrijden betaald voetbal.

Als de Tuchtcommissie tot een bewezenverklaring komt, verzoekt beschuldigde op grond van het bovenstaande om een matiging van de op te leggen straf.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler, bewezen.

De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De schriftelijke verklaring van de vierde official, de heer R. Vereijken, d.d. 26 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

“(...) Op dat moment zie ik dat de nr. 9 van Cambuur de bal meeneemt. Ik zie dat de nr. 5 van hierop reageert en de nr. 9 een tik geeft tegen het been (...)”

- De schriftelijke verklaring van de VAR, de heer R. Dieperink, d.d. 26 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

“(...) Hierna zag ik op de beelden dat speler nummer 5 van Sparta met kracht zijn tegenstander tegen het onderbeen trapt.

Omdat ik vind dat de scheidsrechter een duidelijke fout maakt door hier geen directe rode kaart voor te geven, heb ik hem geadviseerd naar de kant te gaan voor een OFR (...)”

- De schriftelijke verklaring van de tegenstander, de heer T. Boere, d.d. 26 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

“(...) Ik verstoorde kort het nemen van de vrije trap door de bal iets te verplaatsen. Ineens voel ik een tik op mijn enkel (...)”

- De verklaring van beschuldigde op zitting;
- De op zitting vertoonde tv-beelden.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. Eerst zal de Tuchtcommissie een beslissing moeten nemen ten aanzien van het door beschuldigde gedane verzoek tot niet-ontvankelijkheid van de Aanklager. De Tuchtcommissie overweegt hieromtrent het navolgende.

Niet-ontvankelijkheid

In het VAR-protocol, welke is opgenomen in de Spelregels Veldvoetbal 2021/'22, zijn uitgangspunten verwoord op grond waarvan gebruik gemaakt kan worden van de VAR. Onder punt 1. is opgenomen dat een VAR een wedstrijdofficial is met onafhankelijke toegang tot wedstrijdbeelden die de scheidsrechter mag assisteren in het geval van een duidelijke fout of een ernstig gemist voorval met betrekking tot:

- a. doelpunt/ geen doelpunt;
- b. strafschop/ geen strafschop;
- c. directe rode kaart (geen tweede waarschuwing/waarschuwing);
- d. persoonsverwisseling (als de scheidsrechter de verkeerde speler in het overtredende team waarschuwt of verwijdt).

In onderhavige situatie heeft de scheidsrechter, op advies van de VAR, geoordeeld dat sprake was van een duidelijke fout en zijn eerdere beslissing herzien als gevolg waarvan beschuldigde een rode kaart heeft ontvangen. Beschuldigde stelt zich op het standpunt dat het VAR protocol niet juist is toegepast, omdat geen sprake was van een duidelijke fout als gevolg waarvan de scheidsrechter zijn oorspronkelijke beslissing niet had mogen herzien.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie kan niet worden geredeneerd dat, als een rode kaart is gemist, dit per definitie leidt tot de conclusie dat sprake was van een ernstige fout. De scheidsrechter zal – eventueel in overleg met de VAR – per geval moeten beoordelen of sprake was van een duidelijke fout op grond waarvan de VAR ingezet kan worden. De definitieve beslissing wordt, zoals het VAR-protocol aangeeft, in alle gevallen door de scheidsrechter genomen. Dat de scheidsrechter in onderhavig geval tot het oordeel is gekomen dat sprake was van een duidelijke fout, kan de Tuchtcommissie volgen. De scheidsrechter geeft immers in zijn verklaring aan dat hij na het zien van de beelden ziet dat beschuldigde naar zijn tegenspeler trapt. De overtreding leverde na het zien van de tv-beelden – naar het oordeel van de scheidsrechter – gevaar op voor de tegenspeler. Het primaire verweer van beschuldigde houdt geen stand.

Gewelddadige handeling

Zoals eerder door de Aanklager aangegeven, maakt een speler op grond van spelregel 12 'overtredingen en onbehoorlijk gedrag' uit de Spelregels zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig – inzet – of geweld kan worden aangemerkt.

Met verwijzing naar de onder in punt 4 genoemde bewijsmiddelen, staat, in tegenstelling tot het door beschuldigde aangevoerde, naar het oordeel van de Tuchtcommissie vast dat onder meer uit de tv-beelden is op te maken dat beschuldigde, nadat het spel al door de scheidsrechter is stilgelegd en er geen sprake is van een duel om de bal, met snelheid op de tegenstander inloopt en hem vervolgens met zijn linkerbeen krachtig trapt en hem daarbij raakt.

Uit de tv-beelden blijkt voorts duidelijk dat de tegenstander – om de kracht van de trap deels te vermijden – moet opspringen en vervolgens op de grond terechtkomt. De verweten gedraging kan dan ook niet door de Tuchtcommissie worden beschouwd als een – in de volksmond genoemde – 'klein tikje'. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie moet dit trappen naar een tegenstander dan ook worden aangemerkt als een gewelddadige handeling.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie, is de door beschuldigde in zijn verweer genoemde term brutality gebaseerd op regelgeving van de International Football Association Board, hierna 'het IFAB'. Op grond van de begripsbepalingen uit het Reglement Betaald Voetbal, waar het RTBV deel van uitmaakt, is beschreven dat onder de Spelregels moet worden verstaan de door de IFAB, FIFA, UEFA en/of KNVB vastgestelde regels volgens welke het voetbalspel wordt gespeeld.

In Law 12 'fouls and misconduct' van de IFAB is het volgende bepaald:

"When a player uses or attempts to use excessive force or brutality against an opponent when not challenging for the ball, or against a team-mate, team official, match official, spectator or any other person, regardless of whether contact is made".

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de term brutality, in het licht van – en gelijk aan – eerdergenoemde spelregel 12 van de Spelregels, moet worden uitgelegd als een mate van 'geweld'. De Tuchtcommissie heeft in het bovenstaande – en dan met name ten aanzien van de kracht van het trappen naar de tegenstander – haar oordeel hierover uiteengezet. De Tuchtcommissie acht dan ook bewezen dat hier sprake is geweest van een gewelddadige handeling.

Strafmaat

De Tuchtcommissie stelt voorop dat het gedrag van de beschuldigde niet op het voetbalveld thuishoort. De spelers dienen zich – bij welke tussenstand dan ook – behoorlijk te gedragen en zich niet te laten verleiden tot het verrichten van dergelijke strafbare gedragingen. Spelers hebben op het veld een voorbeeldfunctie en dienen dit altijd in acht te nemen. Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde, hetgeen zitting naar voren is gekomen en de aard en ernst van de overtreding. Ten aanzien van het laatstgenoemde, meent de Tuchtcommissie dat ook binnen gewelddadig handelen gradaties zijn en dat, gezien de zwaarte van de overtreding, de door Aanklager verhoogde eis op zitting niet passend en geboden is. Het voornoemde in acht nemende, is het dan ook daarom dat de Tuchtcommissie de Aanklager niet volgt in zijn op zitting geëiste straf.

De Tuchtcommissie komt daarom tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar, zoals onder 6. omschreven. Beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 30 september jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Sparta Rotterdam.

Aldus beslist op 30 september 2021 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. mr. D.A. van Steenbeek en dhr. R. Stolte, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.